

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. szeptember 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. június hó 20. napján kelt B.14/2006/17. számú ítéletét I.r. és IX.r. vádlottak vonatkozásában **helybenhagyja** azzal, hogy IX.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A másodfokú eljárásban 6.750.- /Hatezer-hétszázötven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 3.000.- Ft-ot I.r., 3.750.- Ft-ot pedig IX.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s:

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Győrben, 2008. március 19.,26., április 11., június 16.,20. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett B.14/2006/17. számú ítéletében kilenc vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az első fokú ítélet II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r vádlottak esetében a kihirdetést követően jogerőre emelkedett, így az ítélet rájuk vonatkozó részére a másodfokú felülbírálat nem terjedt ki.

Az első fokú bíróság a fellebbezéssel érintett I.r. és IX.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki 1-1 rb. a Btk. 271.§ /1/ bekezdésébe ütköző, a /2/ bekezdésének a) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett garázdaság büntetében, valamint 2-2 rb. a Btk. 170.§ /1/ bekezdésébe ütköző, a /2/ bekezdése szerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetnének kísérletében. Ezért I.r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 2 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, elrendelte a vádlott kényszergyógyítását és a Győri Városi Bíróság B. 1249/2002/5. számú ítéletével 2004. április 27. napján jogerősen kiszabott 7 hónap, kettő év próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetése utólagos végrehajtását.

IX.r. vádlottat, mint visszaesőt ítélte halmazati büntetésül 1 év 2 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra. Elrendelte a Győri Városi Bíróság B. 80/2004/5. számú, 2004. február 26. napján jogerős ítéletével kiszabott 6 hónapi 1 év

próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetése utólagos végrehajtását. Kötelezte a vádlottakat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője enyhítésért, IX.r. vádlott és védője részfelmentés és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A kijelölés folytán eljáró Pécsi Fellebbviteli Főügyészség BF.109/2008/2-III. számú átiratában a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A bizonyítékok helyes értékelésével megállapított tényállás személyi részének kiegészítését az igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény alapján a vádhatóság annyiban indítványozta, hogy I.r. vádlott személyiségzavarban szenved, amely a cselekmény elkövetésének idején enyhe fokban korlátozta cselekménye következményeinek felismerésében, illetve abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. Az azóta elszenvedett idegrendszeri károsodás következtében személyiségzavara mellett szellemi hanyatlásban is szenved, amely közepes fokban korlátozza cselekménye következményeinek a felismerésében. A fellebbviteli főügyészség indítványozta a bűnösségi körülmények kisebb korrekcióját is, egyebekben az eljárási szabályok betartásával lefolytatott bizonyítás eredményeként a vádlottak bűnösségéről, a cselekmények jogi minősítéséről, valamint a kiszabott büntetésekről hozott első fokú ítéletet törvényesnek tartotta.

Az ítéletábrán nyilvános ülésén I.r. vádlott és a védők a fellebbezéseket fenntartották. Az I.r. vádlott védője perbeszédében hivatkozott a vádlott javára figyelembe vett és a fellebbviteli főügyészség átiratában is felsorolt enyhítő körülményekre, így a bűncselekmény elkövetésekor fennállt enyhe fokú korlátozottságára és az idegrendszeri károsodás talaján kialakult további állapot romlására valamint, hogy a súlyos testi sértés büntette mindkét esetben, kísérleti szakban maradt. Az enyhébb büntetés érdekében kórházi iratokat csatolt arról, hogy a vádlott sérv műtét előtt áll, továbbá indítványozta méltányosságból a jövedelemmel nem rendelkező vádlott terhére megállapított bűnügyi költség összegének mérséklését.

IX.r. vádlott védője perbeszédében az eltérő vallomások mikénti mérlegelést nem vitatta, azonban hangsúlyozta, hogy a tényállás teljes körű megalapozottságáról nem lehet szó, mivel az ítéleti tényállás szűkszavúan tartalmazza, hogy I.r. vádlott és a sértett között kialakult konfliktusba mikor kapcsolódott be IX.r. vádlott, aki szerinte csak később vett részt a verekezésben. Kifogásolta, hogy az első fokú bíróság a súlyos testi sértés büntette kísérletének megállapításakor a tárgyi és az alanyi oldal elemeinek értékelése nélkül következtetett mindkét esetben a súlyosabb szándékra, holott az orvosszakértő által igazolt kis, legfeljebb közepes erejű ütések azt támasztanák alá, hogy védenca tudata a súlyosabb eredménnyel járó testi sértés okozásának lehetőségét nem fogta át.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő I.r. vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez.

Az ítélőtábla I.r. és IX.r. vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések alapján a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét és a megelőző eljárást a Be. 349.§ /1/ bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a fellebbező vádlottak vonatkozásában bírálta felül teljes terjedelmében a Be. 348.§ /1/ bekezdésében foglaltak szerint, és ennek eredményeként az enyhítést és részfelmentést célzó fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az ítélőtábla mindenekelőtt észrevételezi, hogy a két sértett sérelmére elkövetett, valójában több vádlottas cselekményeket csak a fellebbező vádlottakhoz kapcsolódóan lehetett felülbírálni, annak ellenére, hogy **tanú 1** sértetten kívül **tanú 3** sértett bántalmazásában érintett, további két vádlott elítéléséről is rendelkezett az első fokú ítélet. Az ilyen módon korlátozott felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a releváns bizonyítékok értékelését elvégezte, a perrendszerűen mérlegelt, személyi bizonyítékok tartalmából és a rendelkezésére álló további bizonyítékokból megalapozott tényállást állapított meg. A vádlottak vallomásaiból helyesen az egymást erősítő és a tanúk által alátámasztott vallomásrészeket fogadta el, továbbá bizonyítékként értékelte a bevont orvosszakértői vélemények adatait. Mindezek alapján rögzítette a tényállásban, hogy **tanú 1** sértettet ért kis-közepes erejű tompa erőbehatástól és harapástól származó, külön-külön, valamint összességükben nyolc napon belül gyógyuló sérülések I.r. és IX.r. vádlottak együttes bántalmazásával okozati összefüggésben keletkeztek. Az ütésekkel és rúgással célzott testtájék, valamint a bántalmazás intenzív módja miatt, reálisan fennállt a csonttörés és a belszervek sérülésének lehetősége.

A **tanú 3** sértettnek I.r., VII., VIII.r. és IX.r. vádlottak okoztak - kis, legfeljebb közepes erejű tompa erőbehatással - az arcán és mellkasának lágyrészén 8 napon belül gyógyuló sérüléseket, de a többszöri fejre, mellre, has tájékra leadott ütések, rúgások és a szemkörnyék taposása ennél súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló csonttörés és belszervi sérülés, valamint szem sérülés okozására reálisan alkalmasak voltak.

Az ítélőtábla nem osztotta IX.r. vádlott védőjének azt a jogi álláspontját, hogy **tanú 1** bántalmazásának részleteit illetően hiányos a tényállás.

A sértettek, vádlottak, és a kívülálló tanú vallomásai megegyeztek abban, hogy **tanú 1** sértett bántalmazására azért került sor, mert a hangoskodó társaságra rászólt. A sértett vallomása alapján állapította meg, hogy I.r. vádlott emiatt először arcon ütötte, megpofozta, amitől nekiesett az ajtónak. **tanú 3** sértett nyomozás során tett, halála

miatt a tárgyaláson felolvasott vallomása, az érdektelen tanú, VI.r., VII.r., VIII.r. vádlottaknak a nyomozás során tett vallomásai alátámasztották és kiegészítették **tanú 1** sértett előadását, amelyek alapján kétségtelenül megállapítható volt, hogy IX.r. vádlott tettelesen kapcsolódott be az édesapja által megkezdett verekezésbe. Ennek során mindketten ütlegelték az ajtónak támaszkodó sértett arcát, gyomrát és veséjét, I.r. vádlott eközben beleharapott a bal alkarjába, majd késsel akarta megszúrni, amit **tanú 3** sértett akadályozott meg úgy, hogy azt kicsavarta a kezéből. Ezt követően a vádlott-társakkal együtt **tanú 3**t is bántalmazták. Az igazságügyi orvosszakértő véleménye alátámasztotta, hogy a sértettek sérülései az általuk elmondott módon keletkeztek. Mindezek a bizonyítékok kétségtelenné teszik, hogy a vádlottak mindkét sértettnek sérüléseket okoztak, bántalmazásukat együttesen, társaikkal valósították meg.

Az ítélet tábla határozatának meghozatalánál irányadónak tekintett történeti tényállás teljes, kiegészítésre csak a személyi részében szorul. A fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően az ítélet tábla a Be.352.§ /1/ bekezdésének a) pontja alkalmazásával szükségesnek tartotta az I.r. vádlott elme állapotára vonatkozó **szakértő 1** és **szakértő 2** igazságügyi pszichiáter szakértők 2005. november 6. és 2008. március 23-án kelt szakvéleménye alapján. E szerint „I.r.vádlott személyiségzavarban szenved, mely a cselekmény elkövetésekor enyhe fokban korlátozta cselekménye következményeinek felismerésében, illetve abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Az azóta elszenvedett idegrendszeri károsodás talaján kialakult állapot romlása miatt, személyiség zavara mellett szellemi hanyatlásban is szenved, amely miatt cselekménye következményeinek felismerésében közepes fokban korlátozott.” Kiegészítette a tényállást a nyilvános ülésen elhangzott vádlotti nyilatkozattal és a csatolt 2008. október 10-én kelt zárójelentés tartalmával, amely szerint „sérvproblémával kezelték, emiatt további műtetre vár.” Továbbá a tényállás részének tekintette az ítélet tábla az első fokú ítélet 27. oldalán a bizonyítékok értékelése körében tett azt a megállapítást, hogy „I.r. vádlott alkoholfüggőségben szenved, betegségének testi és szervi idegrendszeri kóros tünetei kimutathatók, kényszergyógyításának orvosi javallatai fennállnak, annak orvosi ellenjavallata nem áll fenn. „

Az így kiegészített, irányadó tényállásból okszerűen következtetett az első fokú bíróság a vádlottak bűnösségére, cselekményeik minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak.

A megyei bíróság nem tévedett, amikor a vádirati minősítéssel egyezően nem pusztán az okozott sérülés tényleges gyógytartamát vette alapul, hanem azt is vizsgálta, hogy a vádlottak tudattartama az elkövetéskor mit fogott át. Helyesen mutatott rá arra, hogy az ököllel arcra adott ütés, mellkast, hasat ért rúgás kis, legfeljebb közepes mértékű erőbehatás mellett is alkalmas volt a ténylegesen bekövetkezettnél súlyosabb

eredménnyel járó testi sértés okozására. A vádlottak cselekményét úgy kellett értékelni, mintha tettüket józan állapotban követték volna el, ettől függetlenül is az általános élettapasztalat alapján I.r. vádlott enyhe fokú korlátozottsága mellett is mindkettőjüktől elvárható volt annak felismerése, hogy a több személytől elszenvedett bántalmazás intenzitása miatt a sértetteknek könnyű testi sértésen túli, súlyosabb eredménnyel járó sérüléseket okozhatnak. A vádlottak ennek tudatában bántalmazták kis -közepes erővel a sértetteket, az orvosszakértő véleményéből kiindulva a tényállásban rögzített elkövetési módot, a sérülések anatómiai helyét figyelembe véve fennállt az elszenvedettnél súlyosabb sérülések reális lehetősége. Mindezek következtében megalapozott az első fokú bíróságnak az a jogi álláspontja, hogy a vádlottak szándéka a bántalmazással súlyos testi sértésre és nem 8 napon belül gyógyuló sérülések okozására irányult, a véletlenül múlt, hogy ez nem következett be.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során az irányadó bűnösségi körülmények túlnyomó részét feltárta, és súlyuknak megfelelően értékelte. Az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően, további enyhítő körülményként értékelte mindkét vádlott javára, hogy a 2 rb. testi sértés büntette kísérleti szakban maradt. I.r. vádlott javára további enyhítő körülményként vette figyelembe a beszámítási képességének elkövetéskori enyhe fokú korlátozottságát, az elkövetés óta bekövetkezett szellemi hanyatlását, egészségi állapotának romlását. Mellőzte a társtettességet, mint súlyosító körülményt a testi épség elleni bűncselekmények vonatkozásában, helyette a társas elkövetést értékelte a vádlottak terhére. Mindkét vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény, hogy alkohol hatása alatt követték el a tettüket. A bűnösségi körülmények együttes figyelembe vételével a törvényi büntetési tételkereten belül kiszabott halmazati büntetések nem eltúlzottan súlyosak, az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, az értékelt bűnösségi körülményekkel a fő és mellékbüntetés arányban áll. A felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt újabb bűncselekményt elkövető, korábban erőszakos bűncselekmények miatt már büntetett vádlottakkal büntetésének lényeges enyhítésre nincs törvényes lehetőség. Az alkoholfüggő I.r. vádlottal szemben kényszergyógyításának elrendelésére is megalapozottan került sor, mert alkoholos befolyásoltsága szerepet játszott a bűncselekmény elkövetésében, kényszergyógyítása pedig orvosilag indokolt.

Az első fokú bíróság ítéletében nem rendelkezett IX.r. vádlottnak a feltételes szabadság kedvezményéből történő kizárásról annak ellenére, hogy a jelen ügyben elbírált cselekményt a tényállás személyi részében rögzített, a Győri Városi Bíróság B.2386/2003.számú ügyéből engedélyezett feltételes szabadságra bocsátás próbaideje alatt követte el. Az ítélet tábla ezért, mivel ennek megállapítása nem esik a súlyosítási tilalom alá, a Btk. 47.§ /4/ bekezdésének a) pontja alkalmazásával IX.r. vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárta.

Az első fokú bíróság járulékos kérdésekben hozott egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az első fokú ítéletet az ítéltábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védők díjával kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amelynek viselésére a vádlottak kötelesek.

G y ő r , 2009. szeptember 8. napján.

Dr.Kovács Tamás sk. Dr. Miklós Mária sk.
a tanács elnöke tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ezzel a végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. június hó 20. napján kihirdetett B.14/2006/17. számú ítélete a mai napon I.r. és IX.r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. szeptember 8. napján.

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke